

SCHRIFTMEDITATIE

"De Heere doe Zijn Aangezicht over u lichten en
zij u genadig". Num.:6 : 25

"De genade zij met u". Col.:4 : 18

Wéér is een jaar voorbijgegaan. Zo de Heere wil zullen we een volgend jaar ingaan. De toekomst is verborgen. Niemand weet wat hem of haar zal overkomen.

Zal het een jaar van scheiding zijn?

Zullen tedere banden verbroken worden?

Zal lichamelijk en (of) geestelijk leed ons treffen? Hoe zal het met de gemeente gaan? Wie kan het ons zeggen? Van enkele dingen kunnen we op de hoogte zijn... o.a. als wij weer een jaar mogen doorleven, zal iedere dag genoeg hebben aan zijn eigen kwaad.

Zo Hij in't recht zal treden
en gadeslaan

Onz' ongerechtigheden...

Wij zullen niet bestaan.

Lieve lezer... wij komen er niet dóór en wij komen er niet uit. De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen, en zat van onrust...

Hij mag de naam van ijdelheid wel dragen;
Zijn tijd is kort, en al zijn levensdagen,
Hoe groot, hoe sterk hij op deez' aarde zij,
Gaan snel, gelijk een schaduwe voorbij...

Staat alles dan in het teken van een eeuwig
vallen?

Tenzij... er EEN met ons en bij ons is die alles in Zijn handen houdt. Eén, Die het wel kan maken. Eén, Die door de tranen heen een glimlach op het bedroefde en door pijn vertrokken gezicht kan brengen.

Die Ene is er. Het is de Eeuwig Trouwe. De God van het Verbond. Hij is het, Die verlossing zond, Aan al Zijn volk; Hij zal 't Verbond. Met hen in eeuwigheid bewaren.

Hij sprak: Ik ben de Heere, uw God, die u uit

Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb.
Wolkkolom en vuurkolom waren de tekenen van
Zijn trouwe zorg. Door woeste baren en brede
stromen baande Hij een pad.

Daar staan wij nu aan het einde van dit jaar en
voor de aanvang van weer een ander jaar.

Hoe moet het nu? Kunnen wij het aan? o nee,
we kunnen onszelf niet aan. Onder Gods toorn
vergaan we en door Zijn grimmigheid worden we
verschrikt. Wat dan? Is er verder niets te zeg-
gen? Wij hebben niets te zeggen. Maar God heeft
wat gezegd. Hij heeft tegen Aäron en zijn zonen
gezegd dat zij de kinderen Israëls moesten
zegenen.....

"De HEERE doe Zijn Aangezicht over u lichten".

Ach, wie zal leven bij een verterend vuur en
een eeuwige gloed? Dat is toch onmogelijk?
De eeuwige Vader doet echter Zijn Aangezicht
lichten in Zijn geliefde Zoon. Het Woord is
vlees geworden. In dat WOORD doet de Vader Zijn
Aangezicht lichten. Méér dan de zon met haar
licht en warmte de aarde verlicht en koestert..
méér, anders en hoger is het Aangezicht van
God in Christus Jezus.

Een Licht, zo groot, zo schoon,
Gedaald van 's hemels troon,
Straalt volk bij volk in d'ogen;
Terwijl 't het blind gezicht
Van 't heidendom verlicht,
En Isrel zal verhogen.

Buiten dat "Lichten" van het Aangezicht gaan
wij te gronde.

Te gronde in voor- en tegenspoed.

Te gronde in gezonde en zieke dagen... in goed
en kwaad. Buiten dat Lichtende Aangezicht is
onze ellende onbeschrijfelijk.

Eeuwig in de donkerste nacht.

Eeuwig Hem lasteren vanwege de plagen.

O HEERE, doe Uw aangezicht over ons Lichten.

Dat Aangezicht is vol van genade en waarheid.

Die in dat Aangezicht ziet, ziet de Vader.

Genade...Gunst, is in dat Aangezicht uitgestort.
Wij hebben het licht niet verdiend.

De koningen in het oude Oosten waren doorgaans zo zachtzinnig niet. Denkt u eens in: Wij hebben een grote misdaad begaan en zijn des doods schuldig. Nu moeten we voor de koning van het land verschijnen om rekenschap af te leggen. Wij kunnen niets ter onzer verontschuldiging aanvoeren. Schuw slaan we onze ogen een weinig op in de dreigende stilte. En dan... dan is daar de gouden scepter. In het aangezicht van de koning is leven. Wat zou dat een blijdschap zijn. Ach, dit is maar een beeld uit het leven op aarde. Oneindig groter en gegronder is de genadebetoning van God in Christus. Zijn gunst rust op rechtsgronden. Zijn Aangezicht licht in het bloed en de tranen van Jezus. In dat lichtend Aangezicht is leven. Vrolijkheid en licht gaan op over de zondaar. Donker en somber moge de nacht zijn... pijn en smart moge het matte lichaam doen beven en bezwijken. Maar waar het Licht in de duisternis schijnt is hoop en verwachting.

"Uw Aangezicht in gunst tot mij gewend".

Ja, dát is zaligheid. Dat is gemeenschap. Tranen droogt Hij van de wangen. Bevroren harten smelten. Blinde ogen zien. Dove oren horen.

"De genade zij met u".

Voorzeker... daar is alleen de hoop op gericht. Veel kan ons ontvallen. Veel kan ons overkomen. De weg kan voeren door donkere diepten van weedom en smart. Het kwaad van iedere dag kan neerdrukken. De stem van de spotters weerklinken:

Waar is God, op wien gij bouwdet,
En aan wien g'uw zaak vertrouwdet?

Voorwaarts zie ik Hem niet. Achterwaarts bemerk ik Hem niet.. Ingesloten aan alle kant. Ja, als alles ons ontvalt... als we onszelf ontvallen. Waar Zijn genade heerst zullen we Hem niet en nooit ontvallen.

Lezer.. als de genade een ding was dat wij in onze ziel hadden.... Als de genade als een penning aan ons was toevertrouwd.. gewis, wij zouden het eeuwig verspelen. Maar nu geldt voor de in zichzelf genadeloze dat GOD GENADIG IS. Nu blijft gelden: Mijn genade is uw genoeg. Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.

De genade zij met ons.

De genade omgeve ons.

De genade verheuge ons.

De genade doe ons uitzien naar Hem.

De genade hele de wonden en verzachte de smart.

De genade zij met ons en de Genadigde bij ons.

in voor- en tegenspoed...gezondheid en ziekte..

leven en sterven.

De genade zij in de laatste snik genade.

Genade zij met ons. Nu en in het volgende jaar.

Jezus Christus is uit de doden opgestaan.

In het kruis zal 'k eeuwig roemen,

en geen wet zal mij verdoemen;

Christus droeg de vloek voor mij.

Christus is voor mij gestorven,

heeft gena voor mij verworven.

'k Ben van dood en zonde vrij.

Alle lezers, in en buiten de gemeente...

hartelijk gegroet en Gode bevolen.

Hij doe Zijn Aangezicht over ons lichten en

zij ons genadig.

Geloofd zij God, met diepst ontzag.

Hij overlaadt ons, dag aan dag,

Met Zijne gunstbewijzen.

Die God is onze zaligheid;

Wie zou die hoogste Majesteit

Dan niet met eerbied prijzen?

Die God is ons een God van heil;

Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,

Ons 't eeuwig, zalig leven;

Hij kan, en wil, en zal in nood,

Zelfs bij het naad'ren van den dood,

Volkomen uitkomst geven.